
Γεώργιος Κ. Τριγάζης

Αντισμήναρχος Ιπτάμενος Ε.Α.
Κυβερνήτης Ολυμπιακής Αεροπορίας
Α.Δ. Ταυτ. Θ. 946267/5-6-1968

Π. Τσαϊδάρη 7
Τ.Κ. 174 55 - Αθήνα
Τηλ. 9841879
Αθήνα 23 Απριλίου 1996

Γνώρισα τον Πτέραρχο Κωνσταντίνο Δαβάκη μόλις εισήχθη στο ΕΚΕΧ, ακόμη δε καλύτερα αφ' ότου ορκίστηκε Ανθυποσημηγός Ιπτάμενος. Με εντυπωσίασε το επιβλητικό του παράστημα, το αετήσιο και ειλικρινές βλέμμα του και η βροντώδης φωνή του. Ήταν θυμάμαι τότε Σμήναρχος. Βαθμός πολύ μεγάλος για την εποχή, αφού τότε υπήρχαν σε ολόκληρη την Αεροπορία και αποτελούσαν την ηγεσία της, οκτώ μόνο Σμήναρχοι, πέντε Ταξίαρχοι, τρεις Υποπτέραρχοι και ένας Αντιπτέραρχος.

Κατείχε τότε τη θέση του Αρχηγού Β' Κλάδου ΓΕΑ, δηλαδή ήλεγχε όλο το στρατιωτικό και πολιτικό προσωπικό της Αεροπορίας, (Μεταθέσεις, προαγωγές, αποστρατείες, απολύσεις, εισαγωγές στις Σχολές, προσλήψεις, οργάνωση Βάσεων, Πτερύγων, Μονάδων, Υπηρεσιών) την Εκπαίδευση, την Επιστράτευση, την Ελληνική Αεροπορική Αστυνομία, τα θέρετρα, τον Αθλητισμό, τη ροή του Προσωπικού κλπ.

Συμμετείχε σε όλα τα Ανώτατα Συμβούλια Αέρος ως εισηγητής μετά ψήφου. Ακόμη όμως πιο μεγάλη δύναμη είχε, όταν αμέσως μετά, ανέλαβε τη Γενική Διεύθυνση της νεοσυσταθείσας Διεύθυνσης Ασφαλείας ΓΕΑ και ΥΠΑ. Θέση πανίσχυρη με διευρυμένες αρμοδιότητες (ισότιμος του Υπαρχηγού ΓΕΑ).

Συμμετείχε και πάλι στα Ανώτατα Συμβούλια Αέρος (ΑΣΑ) με αποφασιστική γνώμη και άποψη, τοποθετούσε τους επικεφαλής αξιωματικούς Ασφαλείας στα Αεροδρόμια, Υπηρεσίες και Αρχηγεία (ακόμη δε και της ΥΠΑ) ως και όλου του προσωπικού των Γραφείων Ασφαλείας, Γνωμάτευε στις Εκθέσεις Ικανότητας των ανωτέρω και γενικά δεν μπορούσε να γίνει οποιαδήποτε πρόσληψη ή απόλυση ή εισαγωγή σε Σχο-

λή ή και μετακίνηση ακόμα στη Πολεμική και τη Πολιτική Αεροπορία (Ολυμπιακή & Ξένες Εταιρίες) εάν δεν έφεραν και την υπογραφή του. Παράλληλα ήταν και Πρόεδρος του Συμβουλίου Νομιμοφροσύνης Αεροπορίας.

Υπήρξε, κατά γενική ομολογία, δίκαιος, έντιμος και λαμπρός Αξιωματικός. Ουδείς Υπουργός Εθνικής Αμύνης ή Συγκοινωνιών της εποχής εκείνης, λάμβανε αποφάσεις και ενεργούσε κάτι για την Πολεμική ή τη Πολιτική Αεροπορία, χωρίς τη συμβουλή και σύμφωνη γνώμη του Κ. Δαβάκη.

Ήταν πολύ ισχυρός χαρακτήρας, ασυμβίβαστος, ανιδιοτελής και γενναίοψυχος. Πάντοτε φρόντιζε τους υφισταμένους και νεωτέρους του και ποτέ τον εαυτόν του. Υπήρξε ένας χρήσιμος οραματιστής ηγήτορας και μία σπάνια μορφή απαραίτητη για την Πολεμική Αεροπορία.

Εργαζόταν περισσότερο από είκοσι ώρες το εικοσιτετράωρο, και ελάμβανε γρήγορες και σωστές αποφάσεις.

Καταξιώθηκε από όλους τους Αξιωματικούς της Αεροπορίας και των Ενόπλων Δυνάμεων γενικότερα αλλά και από την Ελληνική Κοινωνία, λόγω του υψηλού του ήθους, της συνεχούς συμπαράστασης προς όλους, της μεγαλοφυΐας του, της επινοητικότητάς του.

Πρόκειται για σπάνιο, γενναίο, σημαντικό και μεγάλο Άνθρωπο και Αξιωματικό.

Είχε τον αέρα του ήρωα και άριστου επαγγελματία και σε συνδυασμό με την σοβαρότητα, την σεμνότητα και τις ορθές του αποφάσεις, συμμετείχε σε όλα τα Συμβούλια που αφορούσαν την πορεία και εξέλιξη της Πολεμικής και Πολιτικής Αεροπορίας.

Εκείνο που πρέπει να τονίσω είναι ότι από όλες τις θέσεις που πέρασε άφησε την σφραγίδα του.

Ως Υποδιοικητής της Αεροπορικής Βάσης Δεκελείας εισηγήθηκε για τους μαθητές των Σχολών Αεροπορίας την κατάργηση της απάνθρωπης "νύκτας", την οποία αργότερα ως Αρχηγός Β' Κλάδου ΓΕΑ την κατάργησε επίσημα.

Ως Υποδιοικητής της Αεροπορικής Βάσης Ελευσίνας κατά την περίοδο του Συμμοριτοπολέμου εκπόνησε και εφήρμοσε το πλέον τότε σύγχρονο Σχέδιο Φρούρησης Αεροδρομίου, το οποίο διατηρήθηκε εν ισχύι μέχρι και την δεκαετία του 1960. Ως Διοικητής της Αεροπορικής Βάσης Φαλήρου, εκσυγχρόνησε τις Ποινικές Φυλακές, την Αεροπορική Αστυνομία και τα πλοίαρια (Τεχνικές Μονάδες) υποστήριξης. Ως Διοι-

κητής του Κρατικού Αερολιμένα Ελληνικού και Αρχηγός της Υπηρεσίας Πολιτικής Αεροπορίας, εκπόνθησε και εφήρμοσε στον Αερολιμένα το πιο αξιόλογο Σχέδιο Πυρασφάλειας του Κόσμου.

Ως Αρχηγός Β' Κλάδου ΓΕΑ αναβάθμισε τη ΣΜΑ, το ΕΚΕΧ και όλες τις Σχολές Αεροπορίας, ίδρυσε τη ΣΥΔ, εισηγήθηκε τη θέσπιση του βαθμού του Ταξιάρχου και στην ΕΒΑ, την απονομή του Βαθμού εα Υποπετάρχου στους Ιατρούς κλπ.

Στις δίκες των αεροπόρων, ενήργησε με απaráμιλλη αντικειμενικότητα γι' αυτό και ο αρχηγός των καταδικασθέντων Θ. Μεταξάς, συμφώνησε τότε για την τοποθέτηση του Κων/νου Δαβάκη, ως Γενικού Διευθυντού στη νεοιδρυθείσα Διεύθυνση Ασφαλείας ΓΕΑ, ως Αξιωματικό Κοινής Αποδοχής. "Τον μόνο που εμπιστεύομαι για την απόδοση δικαιοσύνης..." είχε χαρακτηριστικά δηλώσει στον τότε Αρχηγό ΓΕΑ Πτέρραρχο Κελαϊδῆ και στον τότε Υπουργό Αεροπορίας Στρατηγό Σέργιο Γυαλίστρα.

Εξ αιτίας του Κ. Δαβάκη σώθηκαν διορισθέντες χιλιάδες ένστολοι και πολιτικό προσωπικό της τότε ΕΒΑ, οι οποίοι (όσοι ζούν αλλά και οι οικογένειές τους) μέχρι σήμερα τον ευγνωμονούν. (Διορισμοί, εισαγωγή στις Αεροπορικές Σχολές, ΣΙ, ΣΜΑ, ΣΤΥΑ, ΣΥΔ, ανακαταγέντες, προσλήψεις στο Κρατικό Εργοστάσιο Αεροπλάνων - ΚΕΑ - που για ένα πολύ μεγάλο χρονικό διάστημα είχε μετονομαστεί σε "Εργοστάσιο του Δαβάκη" κλπ.)

Η γνώμη και η άποψή του για κάθε θέμα της Πολεμικής και της Πολιτικής Αεροπορίας ήταν απαραίτητες και σεβαστές. Έχει χαράξει με την ανδρεία του και τον ηρωισμό του, το 1940, το 1941 - 1945 και το 1946- 1949, τις σελίδες της Αεροπορικής Ιστορίας. Με την είσοδο των Γερμανών στην Αθήνα τον Απρίλιο του 1941, ηγήθηκε της αεροπορικής αποστολής των πέντε ιστορικών ANSON της 13ης Μοίρας, διασώσας Αεροσκάφη, πληρώματα και επιβάτες από τους Γερμανικούς βομβαρδισμούς, και κατάφερε και τα οδήγησε στην Αίγυπτο μέσω Μάλεμε Κρήτης, για τη συνέχιση του αγώνα, για την ελευθερία της Πατρίδας.

Όσον αφορά τη δράση του το 1940, δεν αρκέστηκε στις Επιχειρήσεις Ανθυποβρυχιακής Έρευνας, βομβαρδισμό εχθρικών στόχων, Συνοδεία νυοπομπών κλπ., αλλά συμμετείχε και σε Επιχειρήσεις Αναγνώρισης κατά μήκος του Αλβανικού Εδάφους, πολλές δε φορές εισήρχετο και εντός αυτού, έτσι ώστε πλείστες φορές, ενημερώθηκε - ειδοποιήθηκε έγκαιρα το Τμήμα Στρατιάς Δυτικής Μακεδονίας περί της θέσης του εχθρού.

Μετά την απελευθέρωση, ως Υπασπιστής του Υπουργού Αεροπο-

ρίας Π. Μαυρομιχάλη, μερίμνησε για την εγκατάσταση στη Κυψέλη του τότε Γενικού Νοσοκομείου Βασιλικής Αεροπορίας (ΓΝΕΒΑ), ως και για την εξεύρεση από τους συμμάχους, του εξοπλισμού του.

Κατά τη διάρκεια του εμφυλίου- συμμοριτοπολέμου από τη θέση του Υποδιοικητού της Αεροπορικής Βάσης Ελευσίνας έλαβε μέρος σε όλες τις Επιχειρήσεις, παράλληλα δε συνέβαλε στις εκκαθαρίσεις τις Δυτικής Αττικής συνεργασθείς με τον τότε Στρατιωτικό Διοικητή της περιοχής Συνταγματάρχη Στυλ. Ταβουλάρη.

Το πέρασμά του από το NATO (SHAPE/ΠΑΡΙΣΙ), υπήρξε τιμή για την Ελλάδα. Το κύρος, το θάρρος, η ακτινοβολία, οι ικανότητες, οι γνώσεις, ο ισχυρός του χαρακτήρας, η ταχύτητα λήψης αποφάσεων ανάγκασαν τον τότε Αρχηγό του NATO Ευρώπης, Πτέρραρχο Λ. Νόρσταντ ενώπιον του τότε Πρωθυπουργού της Ελλάδος Κ. Καραμανλή, του ΥΕΘΑ Αρ. Πρωτοπαπαδάκη, του Αρχηγού ΓΕΕΘΑ Στρατηγού Κ. Δόβα και Ανώτατων Αξιωματικών όλων των χωρών του NATO, να εξυμνήσει τον Κ. Δαβάκη με διθυράμβους. Η τιμή αυτή προς τον Κ. Δαβάκη αντανakλούσε τότε όχι μόνο σ' αυτόν και τους Έλληνες αξιωματικούς αλλά και σε ολόκληρη την Ελλάδα.

Δεν τον ενδιέφεραν τα αξιώματα, η δε διορατικότητά του και η σεμνότητά του υπήρξαν απaráμιλες. Όταν ο Σπύρος Μαρκεζίνης (προσωπικός του φίλος από το έτος 1946, αλλά και φίλος του υιού του Γεωργίου Δαβάκη από το 1964 μέχρι σήμερα) ανέλαβε Πρωθυπουργός το 1973, για να διενεργήσει εκλογές με σκοπό τον εκδημοκρατισμό της Χώρας, τον κάλεσε και του ζήτησε να αναλάβει το Υπουργείο Συγκοινωνιών ο Κ. Δαβάκης, αρνήθηκε, δηλώνωντάς του ότι: "... Πολύ θα ήθελα να συνεργασθούμε αλλά υπό άλλες συνθήκες. Σήμερα αναλαμβάνετε, αύριο θα σας ρίξουν και μεθαύριο θα σας εξευτελίσουν...".

Ευχαριστώ, λυπάμαι ειλικρινά, δεν μπορώ να συμμετάσχω σε μια Κυβέρνηση που θα γκρεμιστεί αμέσως και δεν θα προσφέρει απολύτως τίποτα παρά τις καλές προθέσεις σας...". Λόγια προφητικά που μέχρι σήμερα ο διακεκριμένος Ιστορικός και Πολιτικός επικαλείται.

Κλείνοντας, με μεγάλη συγκίνηση και με το χέρι στη καρδιά δηλώνω, ότι ο Πτέρραρχος Κ. Δαβάκης αποτελεί μία προσωπικότητα - μορφή, άξια της πατρίδας μας, μία Στρατιωτική μεγαλοφυΐα και φωτεινό παράδειγμα προς μίμηση όλων των Αεροπόρων και Αξιωματικών των Ενόπλων Δυνάμεων αλλά και όλων των μεταγενεστέρων Ελλήνων, σε μία περίοδο που οι ηθικές αξίες τείνουν προς εξαφάνιση.
